

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής
3 Απριλίου 2011

«Το πνεύμα της αποκάλυψης»
Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπέντναρ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Εκφράζω ευγνωμοσύνη για την έμπνευση που συνόδευσε την επιλογή του ύμνου ο οποίος θα ακολουθήσει μετά τα σχόλιά μου , “Have I Done Any Good?” (*Hymns*, αρ. 223). Έπιασα το υπονοούμενο.

Σας προσκαλώ να συλλογιστείτε δύο εμπειρίες τις οποίες όλοι μας ή οι περισσότεροι από εμάς είχαμε με το φως.

Η πρώτη εμπειρία συνέβη καθώς μπαίναμε σε ένα σκοτεινό δωμάτιο και γυρίσαμε τον διακόπτη για το φως. Θυμηθείτε πώς σε μια στιγμή μια πλημμύρα λαμπρού φωτός γέμισε το δωμάτιο και έκανε το σκοτάδι να εξαφανιστεί. Αυτό που προηγουμένως ήταν αθέατο και αβέβαιο, έγινε ξεκάθαρο και αναγνωρίσιμο. Την εμπειρία αυτή χαρακτήριζε η άμεση και έντονη αναγνώριση του φωτός.

Η δεύτερη εμπειρία συνέβη καθώς παρακολουθούσαμε τη νύχτα να δίνει τη θέση της στο πρωί. Θυμάστε την αργή και σχεδόν αδιόρατη αύξηση του φωτός στον ορίζοντα; Σε αντίθεση με το φως που ανάβει σε ένα σκοτεινό δωμάτιο, το φως από τον ανατέλλοντα ήλιο δεν είχε μια απότομη έκρηξη. Αντίθετα, σταδιακά και σταθερά αυξήθηκε η ένταση του φωτός και το σκοτάδι της νύχτας αντικαταστάθηκε από τη λάμψη του πρωινού. Τελικά, ο ήλιος ανέτειλε στον ορίζοντα. Όμως η οπτική απόδειξη της επερχόμενης άφιξης του ήλιου ήταν εμφανής ώρες πριν ο ήλιος εμφανιστεί ουσιαστικά επάνω από τον ορίζοντα. Αυτή η εμπειρία χαρακτηριζόταν από μία ανεπαίσθητη και σταδιακή διεισδυτικότητα του φωτός.

Από αυτές τις δύο συνηθισμένες εμπειρίες με το φως, μπορούμε να μάθουμε περισσότερα για το πνεύμα της αποκάλυψης. Προσεύχομαι ώστε το Άγιο Πνεύμα να μας εμπνεύσει και να μας διδάξει καθώς επικεντρώνουμε τώρα στο πνεύμα της αποκάλυψης και σε βασικούς τρόπους κατά τους οποίους λαμβάνεται η αποκάλυψη.

Το πνεύμα της αποκάλυψης

Η αποκάλυψη είναι η επικοινωνία του Θεού με τα παιδιά Του στη γη και μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες, τις σχετικές με τη δωρεά και τη συνεχή συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Το Άγιο Πνεύμα είναι ένας αποκαλυπτής» και «κανένας άνθρωπος δεν λαμβάνει το Άγιο Πνεύμα χωρίς να λαμβάνει αποκαλύψεις» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ*, [2007], 132).

Το πνεύμα της αποκάλυψης είναι διαθέσιμο σε κάθε άτομο που λαμβάνει από την αρμόζουσα εξουσία ιεροσύνης τις σωτήριες διατάξεις του βαπτίσματος με κατάδυση για άφεση των αμαρτιών και τη χειροθεσία για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος -- και το οποίο ενεργεί με πίστη ώστε να εκπληρώνει την εντολή της ιεροσύνης να «λαμβάνει το Άγιο Πνεύμα». Αυτή η ευλογία δεν περιορίζεται στις προεδρεύουσες εξουσίες της Εκκλησίας. Αντίθετα, ανήκει και πρέπει να είναι αποτελεσματική στη ζωή κάθε άνδρα, γυναίκας και παιδιού, οι οποίοι φθάνουν τα χρόνια της υπευθυνότητας και εισέρχονται σε ιερές διαθήκες. Η ειλικρινής επιθυμία και αξιοσύνη προσκαλούν στη ζωή μας το πνεύμα της αποκάλυψης.

Ο Τζόζεφ Σμιθ και ο Όλιβερ Κάουντερυ απέκτησαν ανεκτίμητη εμπειρία με το πνεύμα της αποκάλυψης καθώς μετέφραζαν το Βιβλίο του Μόρμον. Αυτοί οι αδελφοί έμαθαν ότι μπορούσαν να λάβουν οποιαδήποτε απαραίτητη γνώση για την ολοκλήρωση του έργου τους, αν ζητούσαν με πίστη, με ειλικρινή καρδιά, πιστεύοντας ότι θα λάμβαναν. Και με την πάροδο του χρόνου καταλάβαιναν όλο και περισσότερο ότι το πνεύμα της αποκάλυψης λειτουργεί κυρίως ως σκέψεις και συναισθήματα τα οποία έρχονται στο νου και την καρδιά μας με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. (Βλέπε Δ&Δ 8:1-2, 100:5-8.) Ο Κύριος τούς έδωσε οδηγία: «Λοιπόν ιδές, αυτό είναι το πνεύμα της αποκάλυψης. Ιδές, αυτό είναι το πνεύμα με το οποίο ο Μωυσής έφερε τα τέκνα του Ισραήλ μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα επάνω σε στεγνό έδαφος. Αυτό λοιπόν είναι το χάρισμά σου. Επιδόσου σ' αυτό» (Δ&Δ 8:3-4).

Τονίζω τη φράση «επιδόσου σ' αυτό» σε σχέση με το πνεύμα της αποκάλυψης. Στις γραφές, η επίδραση του Αγίου Πνεύματος περιγράφεται συχνά ως «φωνή σιγαλή σαν αύρα» (Νεφί Α' 17:45, Βασιλέων Α' 19:12. Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ' 11:3) και ως «φωνή τέλειας απαλότητας» (Ήλαμαν 5:30). Επειδή το Πνεύμα μάς ψιθυρίζει σιγαλά και απαλά, είναι εύκολο να καταλάβουμε γιατί θα πρέπει να αποφεύγουμε ακατάλληλα μέσα ενημέρωσης, πορνογραφία και βλαβερές, εθιστικές ουσίες και τρόπους συμπεριφοράς. Αυτά τα εργαλεία του εναντίου μπορούν να βλάψουν και τελικά να καταστρέφουν την ικανότητά μας να αναγνωρίσουμε και να ανταποκριθούμε στα λεπτά μηνύματα από τον Θεό που αποστέλλονται με τη δύναμη του Πνεύματός Του. Ο καθένας από εμάς θα πρέπει να σκεφθεί και να συλλογιστεί προσευχόμενος πώς μπορούμε να απορρίψουμε το δέλεαρ του

διαβόλου και με χρηστότητα να «επιδ[ιδόμεθα] σ' αυτό», δηλαδή το πνεύμα της αποκάλυψης στην προσωπική ζωή και στην οικογένειά μας.

Τρόποι αποκάλυψης

Οι αποκαλύψεις μεταφέρονται με διάφορους τρόπους, συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, ονείρων, οραμάτων, συνομιλιών με ουράνιους αγγελιαφόρους και έμπνευσης. Ορισμένες αποκαλύψεις λαμβάνονται άμεσα και έντονα. Άλλες αναγνωρίζονται σταδιακά και ανεπαίσθητα. Οι δύο εμπειρίες με το φως που περιέγραφα, μας βοηθούν να καταλάβουμε καλύτερα αυτούς τους δύο βασικούς τρόπους αποκάλυψης.

Το φως που ανάβει σε ένα σκοτεινό δωμάτιο είναι σαν να λαμβάνουμε ένα μήνυμα από τον Θεό γρήγορα, απόλυτα και αμέσως. Πολλοί από εμάς έχουν βιώσει αυτόν τον τρόπο αποκάλυψης καθώς μας έχουν δοθεί απαντήσεις σε ειλικρινείς προσευχές ή μας έχει παρασχεθεί αναγκαία καθοδήγηση ή προστασία σύμφωνα με το θέλημα και το χρόνο του Θεού. Περιγραφές αυτών των άμεσων και εντόνων θεϊκών εκδηλώσεων βρίσκονται στις γραφές, εξιστορούνται εκ νέου στην ιστορία της Εκκλησίας και αποδεικνύονται στη ζωή μας. Πράγματι, συμβαίνουν αυτά τα μεγάλα θαύματα. Παρ' όλα αυτά, ο τρόπος αυτός της αποκάλυψης τείνει να γίνει μάλλον σπανιότερος από συνηθέστερος.

Η σταδιακή αύξηση του φωτός που ακτινοβολεί από τον ανατέλλοντα ήλιο είναι σαν να λαμβάνουμε ένα μήνυμα από τον Θεό «γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα» (Νεφί Β' 28:30). Τις περισσότερες φορές η αποκάλυψη έρχεται σε μικρές ποσότητες με τον καιρό και παραχωρείται κατά την επιθυμία, την αξιοσύνη και την προετοιμασία μας. Αυτές οι επικοινωνίες με τον Επουράνιο Πατέρα σταδιακά και απαλά «κατασταλάζ[ουν] επάνω στην ψυχή [μας] όπως οι δροσοσταλίδες από τον ουρανό» (Δ&Δ 121:45). Αυτός ο τρόπος αποκάλυψης τείνει να είναι συνηθέστερος και όχι σπανιότερος και γίνεται εμφανής στις εμπειρίες του Νεφί καθώς επιχειρούσε κάποιες διαφορετικές προσεγγίσεις προτού λάβει με επιτυχία τις πλάκες από χαλκό από τον Λάβαν (βλέπε Νεφί Α' 3-4). Τελικά, οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην Ιερουσαλήμ «Χωρίς να γνωρίζ[ει] από πριν το τι έπρεπε να κάν[ει]» (Νεφί Α' 4:6). Δεν έμαθε μεμιάς πώς να κατασκευάσει ένα πλοίο μιας ιδιαίτερης τεχνικής. Αντίθετα, ο Κύριος έδειχνε στον Νεφί «από καιρό σε καιρό με ποιον τρόπο να επεξεργασ[εί] τα δοκάρια του πλοίου» (Νεφί Α' 18:1).

Τόσο η ιστορία της Εκκλησίας, όσο και η προσωπική ζωή μας είναι γεμάτες από παραδείγματα του τρόπου του Κυρίου λήψης αποκάλυψης «γραμμή επάνω στη γραμμή,

δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα». Για παράδειγμα, οι θεμελιώδεις αλήθειες του αποκατεστημένου ευαγγελίου δεν απεστάλησαν μεμιάς στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στο Ιερό Δάσος. Αυτοί οι ανεκτίμητοι θησαυροί αποκαλύφθηκαν καθώς το απαιτούσαν οι περιστάσεις και κατά τον κατάλληλο χρόνο.

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ εξήγησε πώς συνέβη στη ζωή του αυτός ο τρόπος αποκάλυψης: «Όταν ήμουν μικρό αγόρι... συχνά... ζητούσα από τον Κύριο να μου δείξει κάποιο θαυμαστό πράγμα, ώστε να μπορώ να λάβω μαρτυρία. Αλλά ο Κύριος παρακρατούσε τα θαύματα από εμένα και μου έδειχνε την αλήθεια, γραμμή επάνω στη γραμμή..., μέχρις ότου έμαθα την αλήθεια από την κορυφή του κεφαλιού μου μέχρι τα πέλματα των ποδιών μου και μέχρις ότου η αμφιβολία και ο φόβος είχαν απόλυτα καθαριστεί από εμένα. Δε χρειαζόταν να μου στείλει έναν άγγελο από τα ουράνια για να το κάνει αυτό ούτε έπρεπε να μιλήσει με τη σάλπιγγα ενός αρχαγγέλου. Με τους ψιθύρους της σιγαλής σαν αύρας φωνής του πνεύματος του ζωντανού Θεού, μου έδωσε τη μαρτυρία που έχω. Και με αυτήν την αρχή και δύναμη θα δώσει σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων μια γνώση της αλήθειας που θα παραμείνει με αυτά και θα τα κάνει να γνωρίζουν την αλήθεια, όπως ο Θεός τη γνωρίζει και θα κάνουν το θέλημα του Πατέρα όπως το κάνει ο Χριστός. Και κανένα ποσό θαυμαστών θεϊκών εκδηλώσεων δε θα καλύψει ποτέ αυτό» (στο Conference Report, Απρ. 1900, 40-41).

Εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας, τείνουμε να τονίζουμε τόσο πολύ τις θαυμαστές και εντυπωσιακές πνευματικές θεϊκές εκδηλώσεις, ώστε ίσως αποτύχουμε να εκτιμήσουμε και μπορεί ακόμα να παραβλέψουμε τον συνηθισμένο τρόπο με τον οποίο επιτελεί το έργο Του το Άγιο Πνεύμα. Η «απλότητα του τρόπου» (Νεφί Α' 17:41) να λαμβάνουμε μικρές και αυξανόμενες πνευματικές εντυπώσεις οι οποίες με τον καιρό και συνολικά συνιστούν μια επιθυμητή απάντηση ή την κατεύθυνση που χρειαζόμαστε, μπορεί να μας κάνει να κοιτάζουμε «πέρα από το σημάδι» (Ιακώβ 4:14).

Έχω συζητήσει με πολλά άτομα που αμφισβητούν τη δύναμη της προσωπικής μαρτυρίας τους και υποτιμούν την πνευματική ικανότητά τους, διότι δε λαμβάνουν συχνές, θαυμαστές ή έντονες πνευματικές εντυπώσεις. Ίσως, καθώς συλλογιζόμαστε τις εμπειρίες του Τζόζεφ στο Ιερό Δάσος, του Σαύλου στην οδό προς τη Δαμασκό και του Άλμα του νεότερου, καταλήγουμε να πιστέψουμε ότι κάτι δεν πάει καλά με εμάς ή κάτι μας λείπει, αν στη ζωή μας υπολειπόμεθα αυτών των πολύ γνωστών και πνευματικά εντυπωσιακών παραδειγμάτων. Εάν είχατε παρόμοιες σκέψεις ή αμφιβολίες, παρακαλώ να γνωρίζετε ότι είστε απολύτως φυσιολογικοί. Απλώς εξακολουθήστε να προχωρείτε με υπακοή και πίστη στον Σωτήρα. Καθώς το πράττετε, «δε θα είναι λάθος» (Δ&Δ 80:3).

Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ συμβούλευσε: «Δείξτε μου Αγίους των Τελευταίων Ημερών που πρέπει να βασίζονται στα θαύματα, τα σημεία και τα οράματα ώστε να παραμένουν σταθεροί στην Εκκλησία και εγώ θα σας δείξω μέλη... που δε στέκουν άξια εμπρός στον Θεό και οι οποίοι περπατούν σε ολισθηρά μονοπάτια. Δε θα εδραιωθούμε στην αλήθεια με θαυμαστές θεϊκές εκδηλώσεις προς εμάς, αλλά με την ταπεινότητα και την πιστή υπακοή στις εντολές και τους νόμους του Θεού» (στο Conference Report, Απρ. 1900, 40).

Μια ακόμα κοινή εμπειρία με το φως μάς βοηθά να μάθουμε μια επιπλέον αλήθεια για τον τρόπο αποκάλυψης «γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα». Μερικές φορές ο ήλιος ανατέλλει κάποιο συννεφιασμένο ή με ομίχλη πρωινό. Εξαιτίας της συννεφιάς είναι δυσκολότερο να διακρίνουμε το φως και δεν είναι δυνατό να προσδιορίσουμε την ακριβή στιγμή όπου ανατέλλει ο ήλιος πάνω από τον ορίζοντα. Όμως τα πρωινά σαν κι αυτό έχουμε, παρ' όλα αυτά, αρκετό φως ώστε να αναγνωρίσουμε μια καινούρια ημέρα και να τακτοποιήσουμε τις υποθέσεις μας.

Παρομοίως, πολλές φορές λαμβάνουμε αποκάλυψη χωρίς να αναγνωρίζουμε πώς ακριβώς ή πότε λαμβάνουμε αποκάλυψη. Ένα σημαντικό επεισόδιο από την ιστορία της Εκκλησίας επεξηγεί αυτή την αρχή.

Την άνοιξη του 1829, ο Όλιβερ Κάουντερ ήταν δάσκαλος σε σχολείο στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης. Μαθαίνοντας για τον Τζόζεφ Σμιθ και το έργο της μετάφρασης του Βιβλίου του Μόρμον, ο Όλιβερ αισθάνθηκε την παρότρυνση να προσφέρει τη βοήθειά του στο νεαρό προφήτη. Έτσι ταξίδεψε στο Άρμονι της Πενσυλβάνια και έγινε γραφέας του Τζόζεφ. Η εποχή που έφθασε και η βοήθεια που πρόσφερε ήταν ζωτικής σημασίας για να έρθει στο φως το Βιβλίο του Μόρμον.

Στη συνέχεια ο Σωτήρας αποκάλυψε στον Όλιβερ ότι όποτε είχε προσευχηθεί για καθοδήγηση, είχε λάβει κατεύθυνση από το Πνεύμα του Κυρίου. «Αν δεν ήταν έτσι», διακήρυξε ο Κύριος, «δε θα ερχόσουν στο σημείο που βρίσκεσαι αυτήν τη στιγμή. Ιδés, γνωρίζεις ότι ζήτησες να μάθεις από εμένα και εγώ σου φώτισα το μυαλό. Και τώρα σου τα λέω αυτά για να ξέρεις ότι φωτίστηκες από το Πνεύμα της αλήθειας» (Δ&Δ 6:14-15).

Έτσι ο Όλιβερ έλαβε μια αποκάλυψη μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ που τον πληροφορούσε ότι είχε λάβει αποκάλυψη. Προφανώς, ο Όλιβερ δεν είχε καταλάβει πώς και πότε είχε λάβει καθοδήγηση από τον Θεό και χρειαζόταν αυτή την οδηγία για να αυξήσει

την κατανόησή του σχετικά με το πνεύμα της αποκάλυψης. Μεταφορικά, ο Όλιβερ περπατούσε στο φως, όπως ακριβώς ανέτειλλε ο ήλιος κάποιο συννεφιασμένο πρωινό.

Σε πολλές από τις αβεβαιότητες και τις δυσκολίες που συναντάμε στη ζωή μας, ο Θεός απαιτεί από εμάς να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε, να ενεργούμε για τον εαυτό μας και όχι να ενεργούν άλλοι επάνω μας (βλέπε Νεφί Β΄ 2:26) και να Τον εμπιστευόμαστε. Ίσως να μη δούμε αγγέλους, να ακούσουμε ουράνιες φωνές ή να λάβουμε συγκλονιστικές πνευματικές εντυπώσεις. Συχνά, ίσως χρειαστεί να προχωρήσουμε μπροστά ελπίζοντας και προσευχόμενοι --όμως χωρίς απόλυτη βεβαιότητα-- ότι ενεργούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Όμως καθώς τιμούμε τις διαθήκες μας και τηρούμε τις εντολές, καθώς προσπαθούμε με ακόμα μεγαλύτερη συνέπεια να κάνουμε το καλό και να γίνουμε καλύτεροι, μπορούμε να προχωρήσουμε με την πεποίθηση ότι ο Θεός θα οδηγήσει τα βήματά μας. Και μπορούμε να μιλήσουμε με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός θα εμπνεύσει τα λόγια μας. Αυτό είναι εν μέρει το νόημα της γραφής που διακηρύσσει: «Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού» (Δ&Δ 121:45).

Καθώς με τρόπο αρμόζοντα επιζητείτε και προσηλώνεστε στο πνεύμα της αποκάλυψης, σας υπόσχομαι ότι θα «βαδίσ[ετε] στο φως του Κυρίου» (Ησαΐας 2:5, Νεφί Β΄ 12:5). Μερικές φορές το πνεύμα της αποκάλυψης θα λειτουργήσει άμεσα και έντονα, άλλες φορές απαλά και σταδιακά και συχνά τόσο ανεπαίσθητα, ώστε δε θα μπορείτε καν συνειδητά να το αναγνωρίσετε. Όμως ασχέτως του τρόπου με τον οποίο λαμβάνεται αυτή η ευλογία, το φως που παρέχει, θα φωτίσει και θα διευρύνει την ψυχή σας, θα δια φωτίσει την κατανόησή σας (βλέπε Άλμα 5:7, 32:28), θα κατευθύνει και θα προστατεύσει εσάς και την οικογένειά σας.

Διακηρύσσω την αποστολική μαρτυρία μου ότι ο Πατέρας και ο Υιός ζουν. Το πνεύμα της αποκάλυψης είναι αληθινό -- και μπορεί και πράγματι λειτουργεί στη ζωή σας ατομικά και στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Για τις αλήθειες αυτές καταθέτω μαρτυρία, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.